

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан факультету
технологій і дизайну

Тетяна ІВАНІШЕНА

29 серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Теорія моди і fashion-індустрія

Назва дисципліни

Галузь знань G– Інженерія, виробництво та будівництво

Спеціальність – G15 Технології легкої промисловості

Рівень вищої освіти – Перший бакалаврський

Освітньо-професійна програма – Індустрія моди в легкій промисловості

Обсяг дисципліни – 5 кредитів ЄКТС **Шифр дисципліни** – ОФП.06

Мова навчання – українська

Статус дисципліни: обов'язкова (цикл фахової підготовки)

Факультет – Технологій і дизайну

Кафедра – Індустрія моди в легкій промисловості

Форма здобуття освіти	Курс	Семестр	Загальний обсяг		Кількість годин							Курсовий проєкт	Курсова робота	Форма семестрового контролю	
			Кредити ЄКТС	Години	Аудиторні заняття					Самостійна робота, у т.ч. ІРС	Залік			Іспит	
					Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття						
Д	1	2	5	150	50	16		34			100			+	
З	1	2	5	150	8	4		4			142			+	

Робоча програма складена на основі освітньо-професійної програми «Індустрія моди в легкій промисловості» за спеціальністю G15 «Технології легкої промисловості»

Робоча програма складена Олеся к.т.н., доц. Анна СЕЛЕЗНЬОВА

Схвалена на засіданні кафедри Індустрія моди в легкій промисловості

Протокол від 29.08.2025 №1. Зав. кафедри Тетяна НАДОПТА

Робоча програма розглянута та схвалена вченою радою факультету технологій і дизайну

Голова вченої ради факультету Тетяна ІВАНІШЕНА

Хмельницький 2025

3. Пояснювальна записка

Дисципліна «Теорія моди і fashion-індустрія» є однією із обов'язкових дисциплін і займає провідне місце у професійній підготовці здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, які навчаються за спеціальністю G15 «Технології легкої промисловості» за освітньо-професійною програмою «Індустрія моди в легкій промисловості».

Дисципліна ознайомлює студентів з основними теоретичними підходами до аналізу моди як соціокультурного явища та економічного феномена. Вивчаються історичні етапи розвитку моди, механізми формування стилів і тенденцій, роль дизайнерів, брендів і медіа у створенні модного продукту. Особлива увага приділяється сучасним процесам у fashion-індустрії, глобальним трендам, сталому розвитку та взаємозв'язку моди з мистецтвом, технологіями й суспільством. Курс спрямований на розвиток аналітичного мислення, здатності інтерпретувати модні тенденції, оцінювати вплив моди на суспільство та культуру.

Пререквізити* – ОЗП.01. Іноземна мова. ОФП.01. Вступ до фаху. ОФП.02. Спецрисунок.

Кореквізити* – ОФП.07. Основи дизайну та композиції. ОФП.12. Маркетинг та менеджмент в індустрії моди. ОФП.13. 3D проектування виробів індустрії моди. ОФП.14. 3D технології виробів індустрії моди. ОФП.18. Навчальна практика. ОФП.19. Конструкторсько-технологічна практика. ОФП.20. Виробнича практика.

Відповідно до **Стандарту вищої освіти** із зазначеної спеціальності та освітньої програми дисципліна має забезпечити:

компетентностей: Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК03). Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК04). Здатність приймати обґрунтовані рішення (ЗК07). Здатність системно описувати процеси виготовлення виробів легкої промисловості та знаходити оптимальні рішення виробничих й технологічних задач (ФК04). Здатність розв'язувати широке коло спеціалізованих проблем та задач у професійній діяльності, обґрунтовуючи вибір методів та запропонованих рішень (ФК07). Здатність отримувати, зберігати, обробляти та аналізувати інформацію, необхідну для вирішення завдань професійної діяльності, прогнозування якості на усіх етапах проектування, виготовлення та/або реалізації виробів легкої промисловості (ФК10). Здатність аналізувати проблеми та перспективи розвитку сучасної індустрії моди, визначати цілі, організовувати планування й оцінювання результатів PR-заходів для реалізації виробів легкої промисловості (УК020).

програмних результатів навчання: Формувати структуру асортименту виробів легкої промисловості у відповідності до їх цільового призначення й вимог стандартів та споживачів (ПРН.14). Вміти розробляти, удосконалювати або оцінювати продукти виробництва та технології легкої промисловості (ПРН.15). Застосовувати знання з теорії моди, технічної творчості, PR-технологій з використанням сучасних досягнень науки та техніки, формувати структуру PR-заходів, виставкової діяльності, та планувати рекламні кампанії для стимулювання та розширення ринків реалізації виробів легкої промисловості (ПРН.22).

Мета дисципліни. Формування у студентів цілісного розуміння моди як багатогранного культурного, соціального та економічного явища, а також набуття знань про структуру та принципи функціонування сучасної fashion-індустрії.

Предмет дисципліни. Закономірності розвитку моди, її соціокультурна природа, механізми формування та поширення модних тенденцій, а також структура, функції й особливості діяльності сучасної fashion-індустрії.

Завдання дисципліни. Формування у здобувачів естетичного смаку та професійного бачення у сфері моди та розуміння структури і принципів функціонування fashion-індустрії, а також розвиток навичок критичного аналізу модних явищ і прогнозування трендів.

Результати навчання. Після вивчення дисципліни студент має: *знати* історію становлення та етапи розвитку моди; основні теоретичні концепції моди та принципи функціонування fashion-індустрії; структуру, механізми та тенденції розвитку легкої промисловості; *розуміти* закономірності формування модних тенденцій, соціальні, екологічні та економічні аспекти діяльності у сфері легкої промисловості; *розуміти* роль дизайнерів, брендів, медіа та споживачів у створенні модного продукту; вміти *збирати, систематизувати* й критично *аналізувати* інформацію про вироби легкої

промисловості, технології їх виготовлення, якість та попит; *використовувати* сучасні методи обробки інформації для прийняття обґрунтованих рішень у сфері дизайну та виробництва; *формувати* асортимент виробів відповідно до їхнього цільового призначення, стандартів якості та потреб споживачів; *розробляти* логічно та естетично узгоджену структуру асортименту, орієнтуючись на ринкові тенденції; *розпізнавати* та *оцінювати* естетичні якості модних образів, стилів і колекцій; *застосовувати* принципи гармонії, стилю та композиції у власній творчій діяльності; здатен *використовувати* сучасні інструменти для презентації, просування та впровадження дизайнерських рішень у виробництво; *формувати* власне професійне бачення у створенні та відборі модного продукту та дотримуватися етичних норм і принципів біоетики у проектуванні, виробництві та просуванні виробів; *застосовувати* засади сталого розвитку, обирати екологічно відповідні рішення й підтримувати ідеї свідомого споживання.

4. Структура залікових кредитів дисципліни

Назва розділу (теми)	Кількість годин, відведених на:					
	Денна форма			Заочна форма		
	лекції	практ. роботи	СРС	лекції	практ. роботи	СРС
Розділ 1. Основи моди та її соціокультурний контекст	4	8	24	2	2	71
Розділ 2. Соціальні та психологічні аспекти моди	4	10	28			
Розділ 3. Механізми формування модних тенденцій та розвиток професійного бачення	4	8	24	2	2	71
Розділ 4. Сучасні виклики та майбутнє fashion-індустрії	4	8	24			
Разом:	16	34	100	4	4	142

5. Програма навчальної дисципліни

5.1 Зміст лекційного курсу

Перелік лекцій для здобувачів вищої освіти *денної* форми здобуття освіти

Номер лекції	Перелік тем лекцій, їх анотації	Кількість годин
1	Лекція 1. Вступ до теорії моди. Поняття моди: визначення, основні характеристики та відмінність від стилю. Роль моди в суспільстві: соціальні, культурні та економічні функції моди. Взаємозв'язок моди з культурою та мистецтвом – вплив мистецьких напрямів і культурних процесів на формування тенденцій. Мода як економічне явище – основні учасники індустрії, вплив попиту та пропозиції. Сучасні підходи до аналізу моди – теоретичні концепції, методи дослідження та інтерпретації модних явищ. Літ.: [4], с. 10-22, [5, 6, 10, 19].	2
2	Лекція 2. Історія моди та еволюція стилів. Основні етапи розвитку моди. Мода XIX століття – індустріалізація, становлення haute couture, вплив технологій на одяг. Мода XX століття – ключові стилі, революції у силуетах та популяризація брендів. Вплив культури та суспільства на моду – музика, кіно, мистецтво, соціальні рухи. Сучасні тенденції та еволюція стилів – глобалізація моди, інтернаціональні впливи, швидка мода та street style. Літ.: [18], с. 23-37; [8, 11, 12, 15, 18].	2
3	Лекція 3. Соціальні та психологічні аспекти моди. Мода як соціальний феномен. Роль моди у формуванні статусу, групової ідентичності та соціальної поведінки. Психологія споживання моди (мотивація покупки, вплив реклами та брендів на вибір споживачів). Мода та самовираження – одяг як засіб комунікації, прояв індивідуальності та стилю життя. Соціальні стереотипи та модні норми – вплив суспільних очікувань на формування трендів. Взаємодія між дизайнерами, медіа та споживачами – механізми створення та поширення модних тенденцій. Літ.: [4], с. 38-45; [3, 6-8, 11].	2
4	Лекція 4. Fashion-індустрія: структура та функції. Основні учасники fashion-ринку: дизайнери, бренди, медіа, рітейл, споживачі. Структура fashion-ринку – сегменти (люкс, мас-маркет, fast fashion, streetwear) та їх взаємодія. Функції модної індустрії –	2

	виробництво, просування, продаж і підтримка трендів. Ланцюг створення модного продукту – від концепції та дизайну до маркетингу та продажу. Вплив глобалізації та цифрових технологій – міжнародні бренди, онлайн-платформи, соціальні мережі. Літ.: [8], с. 38-60, 72-79; [12-14].	
5	Лекція 5. Модні тенденції та механізми їх формування. Поняття модного тренду – визначення, типи та тривалість популярності тенденцій. Роль дизайнерів та брендів у формуванні трендів – авторські колекції, вплив модних домів і креативних агентств. Вплив медіа та соціальних мереж – fashion-журнали, блогери, Instagram, TikTok та швидке поширення трендів. Споживач як учасник формування тенденцій – адаптація трендів, street style та культура “масового впливу”. Прогнозування моди та аналіз тенденцій – методи дослідження, спостереження за ринком і застосування аналітики для передбачення нових трендів. Літ.: [7], с. 44-87; [4, 9-12].	2
6	Лекція 6. Естетика та професійне бачення у моді. Формування естетичного смаку та професійного бачення через засвоєння принципів композиції, стилю та інновацій у дизайні. Креативні процеси у моді – від ідеї та ескізу до готової колекції. Оцінка модних колекцій та образів – аналіз композиції, стилістики та відповідності трендам. Індивідуальний стиль та творчий підхід – розвиток власного підходу до дизайну та презентації модного продукту. Літ.: [1], с. 21-34; [5, 9, 15].	2
7	Лекція 7. Сталий розвиток та етика у fashion-індустрії. Поняття сталого розвитку у fashion-індустрії – основні принципи, цілі та значення для індустрії моди. Екологічні аспекти виробництва модного продукту – використання матеріалів, переробка, зменшення відходів. Етика та соціальна відповідальність брендів – умови праці, прозорість виробництва, етика кампанії. Свідоме споживання та поведінка споживачів – як споживач може впливати на сталість моди. Інновації та практичні рішення для сталого розвитку – нові матеріали, технології, концепції «circular fashion». Літ.: [4], с. 78-99; [11, 13, 14].	2
8	Лекція 8. Сучасні глобальні тренди та майбутнє моди. Глобалізація модної індустрії: міжнародні бренди, міжкультурні впливи, глобальні ринки. Вплив цифрових технологій: «e-commerce», соціальні мережі, цифрові колекції та віртуальна мода. Інклюзивність та різноманіття – гендерна нейтральність, розмірна різноманітність, культура інклюзії. Правовий захист інтелектуальної власності в індустрії моди. Охорона авторських прав у фешн-дизайні. Літ.: [4], с. 112-132; [3, 6, 8, 13].	2
Разом:		16

Перелік оглядових лекцій для здобувачів вищої освіти заочної форми навчання

Номер лекції	Тема лекції	Кількість годин
1	Вступ до теорії моди. Історія моди та еволюція стилів. Соціальні та психологічні аспекти моди. Fashion-індустрія: структура та функції. Літ.: [4], с. 38-45; [3, 6-8, 11].	2
2	Модні тенденції та механізми їх формування. Естетика та професійне бачення у моді. Сталий розвиток та етика у fashion-індустрії. Сучасні глобальні тренди та майбутнє моди. Літ.: [4], с. 112-132; [3, 6, 8, 13].	2
Разом:		4

5.2 Зміст практичних занять

Перелік практичних занять для здобувачів вищої освіти денної форми здобуття освіти

№ п/п	Тема практичного заняття	Кількість годин
1	Еволюція моди в умовах індустріалізації. Літ.: [4], с. 10-22, [5, 6, 10].	4
2	Формування трендборду на основі дослідження розвитку моди та стилів. Літ.: [18], с. 23-37; [8, 11, 12, 15].	4

3	Побудова графічного образу з використанням сучасних методів активізації творчого мислення: метод прямої аналогії, метод емпатії. Літ.: [4], с. 38-45; [3, 6-8, 11, 19].	4
4	Побудова графічного образу з використанням сучасних методів активізації творчого мислення: фантастичної аналогії, символічної аналогії, інверсії. Літ.: [4], с. 38-45; [3, 6-8, 11, 19].	4
5	Дослідження споживчого ринку одягу заданого асортименту. Літ.: [7], с. 44-87; [4, 9-12].	4
6	Проведення соціологічного дослідження ринку одягу заданого асортименту та аналіз його результатів. Літ.: [1], с. 21-34; [5, 9, 15].	4
7	Розробка концепт-арту модного продукту з урахуванням принципів свідомого споживання. Літ.: [1], с. 21-34; [5, 9, 15].	4
8	Аналіз системи правового захисту інтелектуальної власності в модній індустрії. Літ.: [4], с. 112-132; [3, 6, 8, 13].	6
Разом:		34

Перелік практичних робіт для здобувачів вищої освіти *заочної* форми здобуття освіти

№ п/п	Тема практичного заняття	Кількість годин
1	Еволюція моди, формування трендів та розробка графічного образу. Літ.: [18], с. 23-37; [8, 11, 12, 15].	2
2	Дослідження ринку, соціологічний аналіз та розробка концепт-арту модного продукту Літ.: [4], с. 38-45; [3, 6-8, 11].	2
Разом:		4

5.3 Зміст самостійної (у т. ч. індивідуальної) роботи здобувача вищої освіти

Самостійна робота студентів усіх форм здобуття освіти полягає у систематичному опрацюванні програмного матеріалу з відповідних джерел інформації, підготовці до виконання і здачі практичних робіт, тестуванні з теоретичного матеріалу. Студенти *заочної* форми здобуття освіти виконують ще й контрольну роботу. Вимоги до її виконання та варіанти визначаються методичними рекомендаціями до виконання контрольних робіт, які кожний студент отримує на кафедрі у період настановної сесії. Крім цього до послуг студентів сторінка кафедри у Модульному середовищі для навчання, де розміщені Робоча програма дисципліни, варіанти контрольних робіт та необхідні матеріали з її навчально-методичного забезпечення.

Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти *денної* форми здобуття освіти

Номер тижня	Вид самостійної роботи	Кількість годин
1-2	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання практичної роботи №1.	11
3-4	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 2 та здачі практичної роботи 1.	11
5-6	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 3 та здачі практичної роботи 2.	11
7-8	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 4 та до здачі практичної роботи 3. Підготовка до тестового контролю ТК1 за темами 1-2.	11
9-10	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 5 та здачі практичної роботи 4.	11
11-12	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 6 та здачі практичної роботи 5.	11
13-14	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР 7 та здачі практичної роботи 6.	11
15-16	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до виконання ЛР8 та здачі практичної роботи 7.	11

17	Опрацювання теоретичного матеріалу, підготовка до здачі ЛР8. Підготовка до тестового контролю ТК2 за темами 3-4.	12
Разом:		100

На самостійне опрацювання студентів виносяться визначені у методичних рекомендаціях до практичних занять та самостійної роботи питання з кожної теми. Зміст самостійної роботи здобувачів вищої освіти, які навчаються за **заочною** формою здобуття вищої освіти, полягає у виконанні у повному обсязі усіх видів робіт відповідно до Робочої програми навчальної дисципліни, зокрема: самостійна робота над засвоєнням теоретичного матеріалу; виконання контрольної роботи; підготовка до поточного та семестрового контролів в період проведення екзаменаційної сесії тощо. Детальніше програма дисципліни та завдання для самостійної роботи здобувачів вищої освіти, які поєднують навчання з виробництвом, викладено у Методичних рекомендаціях з дисципліни для цієї категорії здобувачів.

6. Технології та методи навчання

Процес навчання з дисципліни ґрунтується на використанні традиційних та сучасних технологій, зокрема: лекції (з використанням методів візуалізації навчального матеріалу, показ мультимедійних презентацій, відео), практичні заняття (з використанням методів візуалізації), самостійна робота (робота над засвоєнням теоретичного матеріалу, підготовка до поточного та підсумкового контролю тощо), що мають за мету – оволодіння студентами спеціальною фаховою термінологією з теорії моди і fashion-індустрії та набуття знань про структуру та принципи функціонування сучасної fashion-індустрії; самостійна робота (робота над засвоєнням теоретичного матеріалу, підготовка до поточного та підсумкового контролю тощо).

7. Методи контролю

Поточний контроль здійснюється під час аудиторних практичних занять, а також у дні проведення контрольних заходів, встановлених робочою програмою і графіком освітнього процесу, в т.ч. з використанням Модульного середовища для навчання. При цьому використовуються такі методи поточного контролю:

- оцінювання результатів здачі практичних робіт;
- тестовий контроль теоретичного матеріалу з розділу;
- оцінювання контрольних робіт (відповідно до графіка проведення екзаменаційної сесії для здобувачів вищої освіти заочної форми).

При виведенні підсумкової семестрової оцінки враховуються результати як поточного, так і підсумкового контролів. Здобувач вищої освіти, який набрав з будь-якого виду навчальної роботи, суму балів нижчу за 60 відсотків від максимального балу, **не допускається** до семестрового контролю поки не виконає весь обсяг, передбачений Робочою програмою для цього виду роботи. Здобувач вищої освіти, який набрав позитивний середньозважений бал (60 відсотків і більше від максимального балу, встановленого для кожної структурної одиниці) з усіх видів поточного контролю і не склав іспит, вважається таким, який **має** академічну заборгованість. Ліквідація академічної заборгованості із семестрового контролю здійснюється у період екзаменаційної сесії або за графіком, встановленим деканатом відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ».

8 Політика дисципліни

Політика навчальної дисципліни визначається системою вимог до здобувача вищої освіти, що передбачені чинними положеннями Університету про організацію і навчально-методичне забезпечення освітнього процесу (<https://khmnu.edu.ua/polozhennya-pro-organizacziyu-osvitnoi-dialnosti/>). Зокрема, проходження інструктажу з техніки безпеки та відвідування усіх занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (підтверджених документально) теоретичне навчання за погодженням із лектором може відбуватись в онлайн режимі. Успішне опанування дисципліни і формування фахових компетентностей

і програмних результатів навчання передбачає необхідність підготовки до практичного заняття, активно працювати на занятті, здати виконані роботи, брати участь у дискусіях щодо прийнятих рішень при виконанні здобувачами практичних робіт тощо.

Здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватися термінів виконання усіх видів робіт у встановлені терміни, передбачених робочою програмою навчальної дисципліни. Термін здачі практичної роботи вважається своєчасним, якщо здобувач вищої освіти здав її на наступному після виконання роботи занятті. Пропущене практичне заняття здобувач вищої освіти зобов'язаний відпрацювати в лабораторіях кафедри у встановлений викладачем термін, але не пізніше, ніж за два тижні до кінця теоретичних занять у семестрі. Засвоєння здобувачем вищої освіти теоретичного матеріалу з дисципліни оцінюється за результатами тестування.

Здобувач вищої освіти, виконуючи самостійну роботу з дисципліни, має дотримуватися політики доброчесності (заборонені списування, плагіат (в т.ч. із використанням мобільних девайсів). У разі виявлення плагіату в будь-яких видах навчальної роботи здобувач вищої освіти отримує незадовільну оцінку і має повторно виконати завдання з відповідної теми (виду роботи), що передбачені робочою програмою. Будь-які форми порушення академічної доброчесності не допускаються.

У межах вивчення навчальної дисципліни здобувачам вищої освіти передбачено визнання і зарахування результатів навчання, набутих шляхом неформальної освіти, що розміщені на доступних платформах, які сприяють формуванню компетентностей і поглибленню результатів навчання, визначених робочою програмою дисципліни, або забезпечують вивчення відповідної теми та/або виду робіт з програми навчальної дисципліни (детальніше у Положенні про порядок визнання та зарахування результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ).

9. Оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у семестрі

Оцінювання академічних досягнень здобувача вищої освіти здійснюється відповідно до «Положення про контроль і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти у ХНУ». При поточному оцінюванні виконаної здобувачем роботи з кожної структурної одиниці і отриманих ним результатів викладач виставляє йому певну кількість балів із призначених робочою програмою для цього виду роботи. При цьому кожна структурна одиниця (робота) може бути зарахована, якщо здобувач набрав не менше 60 відсотків (мінімальний рівень для позитивної оцінки) від максимально можливої суми балів, призначеної структурній одиниці.

Будь-які форми порушення академічної доброчесності **не допускаються** та не толеруються. При оцінюванні результатів навчання здобувачів вищої освіти з будь-якого виду навчальної роботи (структурної одиниці) рекомендується використовувати наведені нижче узагальнені критерії:

Таблиця – Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти

Оцінка та рівень досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей	Узагальнений зміст критерія оцінювання
Відмінно (високий)	Здобувач вищої освіти глибоко і у повному обсязі опанував зміст навчального матеріалу, легко в ньому орієнтується і вміло використовує понятійний апарат. Відмінна оцінка передбачає, логічний виклад відповіді державною мовою (в усній або у письмовій формі), демонструє якісне оформлення роботи і володіння спеціальними інструментами. Здобувач вищої освіти не вагається при видозміні запитання, вміє робити детальні та узагальнюючі висновки, демонструє глибокі знання з історії моди, теоретичних концепцій і структури fashion-індустрії, вміє аналізувати діяльність дизайнерів, брендів, медіа та поведінку споживачів для оцінки формування модних тенденцій, вміє розпізнавати естетичні якості образів і стилів, застосовувати принципи гармонії та композиції у творчості та приймати екологічно відповідальні рішення, підтримуючи принципи сталого розвитку і свідомого споживання. При відповіді допустив дві-три несуттєві похибки.

Добре (середній)	Здобувач вищої освіти опанував основний зміст навчального матеріалу, добре орієнтується у поняттях і вміло їх застосовує. Він демонструє знання з історії моди, теоретичних концепцій і структури fashion-індустрії, здатний аналізувати діяльність дизайнерів, брендів, медіа та поведінку споживачів для оцінки формування модних тенденцій, розпізнавати естетичні якості образів і стилів, застосовувати принципи гармонії та композиції у творчості та приймати екологічно відповідальні рішення, допускаючи при цьому дві-три <i>несуттєві помилки</i> у відповіді або оформленні роботи. Виклад відповіді грамотний, але у змісті і формі відповіді можуть мати місце окремі неточності, нечіткі формулювання закономірностей тощо.
Задовільно (достатній)	Здобувач вищої освіти виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та практичної діяльності за професією, справляється з виконанням практичних завдань, передбачених програмою. Як правило, відповідь добувача вищої освіти будується на рівні репродуктивного мислення, здобувач вищої освіти має слабкі знання структури курсу, допускає неточності і <i>суттєві помилки</i> у відповіді, вагається при відповіді на видозмінене запитання. Разом з тим, набув навичок, необхідних для виконання нескладних практичних завдань, які відповідають мінімальним критеріям оцінювання і володіє знаннями, що дозволяють йому під керівництвом викладача усунути неточності у відповіді.
Незадовільно (недостатній)	Здобувач вищої освіти виявив розрізнені, безсистемні знання, не вміє виділяти головне і другорядне, допускається помилок у визначенні понять, перекручує їх зміст, хаотично і невпевнено викладає матеріал, не може використовувати теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Як правило, оцінка "незадовільно" виставляється здобувачу вищої освіти, який не може продовжити навчання без додаткової роботи з вивчення дисципліни.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти *денної* форми здобуття освіти у 6 семестрі

Аудиторна робота								Контрольні заходи		Семестровий контроль	
Практичні роботи №:								Тестовий контроль:		Іспит	Разом балів
1	2	3	4	5	6	7	8	T* 1-2	T 3-4		
Кількість балів за вид навчальної роботи (мінімум-максимум)											
3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	3-5	6-10	6-10	24-40	60-100**
24-40								12-20		24-40	

Примітки: T* – тема навчальної дисципліни;

**За набрану з будь-якого виду навчальної роботи з дисципліни кількість балів, нижче встановленого мінімуму, здобувач отримує незадовільну оцінку і має її перездати у встановлений викладачем (деканом) термін. Інституційна оцінка встановлюється відповідно до таблиці «Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС».

Оцінювання результатів задачі практичної роботи

Виконана й оформлена відповідно до встановлених Методичними рекомендаціями вимог практична робота комплексно оцінюється викладачем при її захисті з урахуванням таких критеріїв: самостійність та правильність виконання; повнота відповіді та знання професійної термінології; результати самостійних графічних робіт; оформлення практичних робіт.

Результат виконання та задачі здобувачем вищої освіти кожної практичної роботи оцінюється відповідно до таблиці «Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти», яка враховує рівень досягнення запланованих програмних результатів навчання та сформованих компетентностей, із присвоєнням відповідної суми балів: 6 балів – задовільно (достатній), 8 балів – добре (середній), 10 балів – відмінно (високий).

У випадку виявлення здобувачем рівня знань, нижчого ніж 60 відсотків від максимального балу, встановленого Робочою програмою для кожної структурної одиниці, практична робота йому не зараховується і для її задачі він має детальніше опрацювати матеріал з теми роботи, методику її виконання, виправити грубі помилки та повторно здати у призначений для цього викладачем час.

Оцінювання результатів навчання з теоретичного матеріалу (тестовий контроль)

Кожний з двох тестів, передбачених Робочою програмою, складається із 20 тестових завдань, кожне з яких є рівнозначним. Максимальна сума балів, яку може набрати здобувач вищої освіти, складає 10. Відповідно до таблиці структурування видів робіт за тематичний контроль здобувач залежно від кількості правильних відповідей може отримати від 6 до 10 балів.

Розподіл балів в залежності від наданих правильних відповідей на тестові завдання

Кількість правильних відповідей	1-11	12-13	14-15	16-17	18-19	20
Відсоток правильних відповідей	0-59	60	70	80	90	100
Кількість балів	0	6	7	8	9	10

На тестування відводиться 20 хвилин. Правильні відповіді здобувач вищої освіти записує у талоні відповідей. Здобувач вищої освіти може також пройти тестування і в онлайн режимі у Модульному середовищі для навчання. При отриманні негативної оцінки тест слід перездати до терміну *наступного* контролю.

Структурування дисципліни за видами навчальної роботи і оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти заочної форми здобуття освіти

Аудиторна робота			Самостійна, індивідуальна робота		Семестровий контроль	Разом
Практичні роботи №:			Контрольна робота		Іспит	Сума балів
1	2	3	Якість виконання			
Кількість балів за кожний вид навчальної роботи (мінімум-максимум)						
3-5	3-5	3-5	21-35		30-50	60-100
9-15			21-35		30-50	

Примітка. *Вимоги до оцінювання практичних робіт студента-заочника аналогічні вимогам, що пред'являються до здобувачів освіти денної форми

Оцінювання контрольної роботи здобувачів, які навчаються за заочною формою здобуття освіти

Контрольна робота передбачає виконання трьох завдань – двох теоретичних і одне – практичне. Структуру завдань у контрольній роботі залежно від особливостей дисципліни визначає розробник Робочої програми із затвердженням їх на засіданні кафедри. Варіанти контрольних робіт і зміст завдань наводяться у Методичних рекомендаціях до виконання контрольної роботи. При оцінюванні контрольної роботи враховуються: повнота відповіді на теоретичні питання, якість виконання практичного завдання; захист. Кожне з теоретичних питань оцінюється від 6 до 10 балів, а практичне 9-15 балами, загальна сума балів на позитивну оцінку становить від 21 до 35. Критерії оцінювання контрольної роботи:

Таблиця – Розподіл балів при оцінюванні завдань контрольної роботи здобувача вищої освіти

Види завдань	Кількість балів для певного рівня досягнення результатів навчання		
	Достатній	Середній	Високий
Теоретичне питання № 1	6	8	10
Теоретичне питання № 2	6	8	10
Практичне завдання	9	12	15
Всього балів	21		35

Примітка. *Позитивний бал за контрольну роботу, відмінний від мінімального (21 балів) та максимального (35 балів), знаходиться в межах 22-34 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) контрольної роботи.

Кожне завдання контрольної роботи здобувача вищої освіти оцінюється викладачем з використанням таблиці критеріїв оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти (щодо визначення достатнього, середнього та високого рівня досягнення здобувачем запланованих ПРН та сформованих компетентностей).

Освітня програма передбачає підсумковий семестровий контроль з дисципліни у формі іспиту, завданням якого є системне й об'єктивне оцінювання як теоретичної, так і практичної підготовки здобувача з навчальної дисципліни.

Робоча програма пропонує в екзаменаційному білеті поєднання питань як теоретичного, так і практичного характеру. Для оцінювання теоретичної частини використовується тестовий контроль, у якому тест складається із 50 тестових завдань. Слід мати на увазі, що загальне тестове поле з дисципліни, з якого генеруються тестові завдання для підсумкового контролю, має містити не менше 100 завдань. При цьому оцінювання у тестовій формі здобувач проходить у Модульному середовищі для навчання, після чого він приступає до виконання практичного завдання.

Як приклад, наводиться один з можливих варіантів структури екзаменаційного білета, у

якому теоретична частина навчальної дисципліни оцінюється у тестовій формі, а практична – у виконанні креслень деталей (вузла) виробу. Визначена Робочою програмою позитивна загальна сума балів за підсумковий контроль у формі іспиту для денної форми коливається від 24 до 40 (для заочної – 30–50) і поділяється між практичною та теоретичною частинами у співвідношенні 50/50 відсотків, тобто як за тестовий контроль з теоретичної частини, так і за виконання практичного завдання здобувач може набрати від 12 до 20 балів. Відповідно до встановлених вимог обсяг завдань має відповідати часу, який відводиться на їх виконання.

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів денної форми навчання (40 балів для підсумкового контролю) (Теоретична частина (тест передбачає 50 тестових завдань) та практична частина)

Види завдань	Кількість балів для певного рівня досягнення результатів навчання		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретична частина (тест)	12	16	20
Практична частина	12	16	20
Разом:	24	*	40

Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (24 бали) та максимального (40 балів), знаходиться в межах 25-39 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.

Таблиця – Оцінювання результатів підсумкового семестрового контролю здобувачів заочної форми навчання (50 балів для підсумкового контролю) (Теоретична частина (тест передбачає 50 тестових завдань) та практична частина)

Види завдань	Кількість балів для певного рівня досягнення результатів навчання		
	Мінімальний (достатній) бал	Потенційні позитивні бали (середній бал)	Максимальний (високий) бал
Теоретична частина (тест)	12	16	20
Практична частина	18	24	30
Разом:	30	*	50

Примітка. *Позитивний бал за іспит, відмінний від мінімального (30 балів) та максимального (50 балів), знаходиться в межах 31-49 балів та розраховується як сума балів за усі структурні елементи (завдання) іспиту.

При цьому відповідність набраних балів за тестове завдання, що виставляються здобувачеві (50 тестових питань, мінімум – 12 балів, максимум – 20 балів), становить:

Кількість правильних відповідей	0-29	30-31	32-33	34-35	36-38	39-41	42-43	44-45	46-48	49-50
Кількість отриманих балів	-	12	13	14	15	16	17	18	19	20

При оцінюванні практичного завдання викладач керується узагальненими критеріями, наведеними у таблиці «Критерії оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти».

Підсумкова семестрова оцінка за інституційною шкалою і шкалою ЄКТС визначається в автоматизованому режимі після внесення викладачем результатів оцінювання у балах з усіх видів навчальної роботи до електронного журналу. Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС наведені нижче у таблиці «Співвідношення».

Семестровий іспит виставляється, якщо загальна сума балів, яку набрав здобувач вищої освіти з дисципліни за результатами поточного контролю, знаходиться у межах від 60 до 100 балів. При цьому за інституційною шкалою ставиться оцінка «відмінно/добре/задовільно», а за шкалою ЄКТС – буквене позначення оцінки, що відповідає набраній здобувачем вищої освіти сумі балів відповідно до таблиці Співвідношення.

Таблиця – Співвідношення інституційної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ЄКТС	Рейтингова шкала балів	Інституційна оцінка (рівень досягнення здобувачем вищої освіти запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни)
		Іспит/диференційований залік
A	90-100	<i>Відмінно/Excellent</i> – високий рівень досягнення запланованих результатів навчання з

		навчальної дисципліни, що свідчить про безумовну готовність здобувача до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
B	83-89	<i>Добре/Good</i> – середній (максимально достатній) рівень досягнення запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни та готовності до подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
C	73-82	
D	66-72	<i>Задовільно/Satisfactory</i> – Наявні мінімально достатні для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом результати навчання з навчальної дисципліни
E	60-65	
FX	40-59	<i>Незадовільно/Fail</i> – Низка запланованих результатів навчання з навчальної дисципліни відсутня. Рівень набутих результатів навчання є недостатнім для подальшого навчання та/або професійної діяльності за фахом
F	0-39	<i>Незадовільно/Fail</i> – Результати навчання відсутні

10. Питання для самоконтролю результатів навчання

1. Які соціально-економічні фактори сприяли перетворенню моди на індустрію?
2. Як вплинули технічний прогрес та розвиток легкої промисловості на формування модної індустрії?
3. У чому полягає різниця між кустарним виробництвом одягу та індустріалізованим?
4. Які ключові історичні події визначили становлення модної індустрії?
5. Які основні елементи структури сучасної індустрії моди?
6. Які сегменти включає індустрія моди (виробництво, торгівля, послуги тощо)?
7. Що таке фешн-продукт і які його відмінні характеристики?
8. Які функції виконує індустрія моди в сучасному суспільстві?
9. Які методи прогнозування модних тенденцій використовуються у фешн-індустрії?
10. Які джерела інформації впливають на формування модних трендів?
11. Що таке фешн-форкастинг, і яку роль він відіграє у створенні колекцій?
12. Як глобалізація та цифрові технології впливають на прогнозування моди?
13. Які об'єкти інтелектуальної власності захищаються в індустрії моди?
14. Якими правовими механізмами здійснюється захист авторських прав на дизайнерські вироби?
15. У чому полягають труднощі правового захисту дизайну одягу?
16. Які міжнародні документи регулюють авторські права у сфері моди?
17. Які основні види сировини використовуються у виробництві фешн-продукції?
18. Як відбувається процес постачання матеріалів у модній індустрії?
19. Які екологічні аспекти враховуються при виборі сировини?
20. Що таке сталий розвиток у контексті матеріального забезпечення модного виробництва?
21. Які етапи охоплює виробничий процес у фешн-індустрії?
22. Які сучасні технології застосовуються у виробництві одягу та аксесуарів?
23. Яка роль автоматизації та цифровізації у виробничому процесі?
24. Які існують моделі організації виробництва (інхаус, аутсорсинг тощо)?
25. Які формати торгівлі представлені у фешн-індустрії?
26. Що таке мультибрендовий та монобрендовий магазин?
27. Як працює система fashion-рітейлу та онлайн-торгівлі?
28. Яка роль маркетингу та брендингу у просуванні модного продукту?
29. Які основні напрями охоплює індустрія краси?
30. У чому полягає взаємозв'язок між модною індустрією та індустрією краси?
31. Які особливості організації бізнесу в б'юті-сфері?
32. Які сучасні тренди впливають на розвиток індустрії краси?

11. Навчально-методичне забезпечення

Освітній процес з дисципліни «Теорія моди і fashion-індустрія» повністю і в достатній кількості забезпечений необхідною навчально-методичною літературою. Зокрема, викладачами кафедри підготовлені і видані такі роботи:

1. Курс «Теорія моди і fashion-індустрія» <https://msn.khmnu.edu.ua/course/view.php?id=8876>.

12. Матеріально-технічне та програмне забезпечення дисципліни (за потреби)

Обладнання, інструменти, відповідно до завдань практичних робіт, журнали мод, фешн-альбоми, фешн-лістівки, плакати, портфоліо тощо.

Інформаційна та комп'ютерна підтримка: ПК, проектор. Програмне забезпечення: програми Microsoft Office або аналогічні, доступ до мережі Інтернет.

13. Рекомендована література:

Основна

1. Горбатюк Н. Практичне ескізування одягу: навч. посіб. для здобувач. освіти закл. проф. (проф.-тех.) освіти / Н. Горбатюк, Л. Авілкова, Г. Откидач, І. Романюк, Г. Животовська. – Київ : Грамота, 2021. – 192 с.

2. Болотова В. О. Іміджологія: текст лекцій для студентів спеціальностей 054 «Соціологія», 061 «Журналістика» / В. О. Болотова, Н. О. Ляшенко, К. А. Агаларова – Харків : НТУ «ХП», 2021. – 150 с.

3. Керен Д. Твій щасливий одяг. Як психологія моди допоможе покращити стиль і життя / Донн Керен. – Yakaboo Publishing, 2021. – 280 с.

Додаткова

4. Колосніченко М.В. Мода і одяг. Основи проектування і виготовлення одягу: навч. посіб. / М. В. Колосніченко, К. Л. Процик. – Київ : КНУТД, 2011. – 238 с.

5. Барна Н. В. Іміджологія: Навч. посіб. для дистанційного навчання / За наук. ред. В. М. Бебика. – Київ : Університет «Україна», 2008. – 217 с.

6. Мельник М. Т. Індустрія моди: Навчальний посібник / М. Т. Мельник. – Київ : Видавництво Ліра-К, 2013. – 264 с.

7. Костюченко О. В. Проектна діяльність в індустрії моди: організаційні та психологічні аспекти: навч. посіб. / О. В. Костюченко, Л. П. Дихнич. – Київ: Видавництво Ліра-К, 2017. – 316 с.

8. Мельник М. Т. Мода: від авангарду до япстерів / М. Мельник – Київ : MODOSLAV, 2018. – 190 с.

9. Базове проектуєчне забезпечення САПР в індустрії моди : колективна монографія / [В. Ю. Щербань, Ю. Ю. Щербань, О. З. Колиско, Г. В. Мельник, М. І. Шолудько, В. Ю. Калашник]. – Київ: Освіта України, 2018. – 903 с.

10. Селезньова А. В. Аналіз змінювання стильових рішень форми жіночого корсета / А. В. Селезньова // Вісник Хмельницького національного університету. – 2013. № 1, технічні науки. – С. 216-220.

11. Селезньова А. В. Теоретичні аспекти створення та художньої подачі fashion-ілюстрації / А. В. Селезньова // Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури» [зб. наук. праць; вип. XXXIX]. – К. : Міленіум, 2017. – № 39. – С. 141-150.

12. Селезньова А. В. Сучасні тенденції розвитку fashion-ілюстрації в Україні / А. В. Селезньова // Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. – Київ: КНУКіМ, 2020. – №43, серія «Мистецтвознавство». С. 17-26.

13. Галушко К. О., Кондратенко Н. Д. Особливості виробництва стійкого одягу та його стратегічного маркетингу у сфері моди. Технології та дизайн. 2020. No 3. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/16403/1/td_2020_N3_08.pdf

14. Зубко О. Digital технології розробки іміджу споживача/ О. Зубко, Г. Швець, С. Кулешова, А. Селезньова / Вісник ХНУ. – Хмельницький: ХНУ, 2023. – №3. – с. 280-288.

15. Zakharkovich O. Implementation of the visual dictionary on textile and fashion into the mobile application / Koshevko J.,Elsayed E., Shvets G., Selezneva A. // Вісник ХНУ. – Хмельницький: ХНУ, 2023, №3, с.320-328.

16. Герасимов Д. Чому зараз час стійкої моди. Як одягатися екологічно? URL: <https://rubryka.com/article/sustainable-fashion/>

17. Чирак І.М. Економіка соціальних медіа: навчальний посібник. – Тернопіль: ЗУНУ, 2023. – 300 с. <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/>

18. Селезньова А. В. Історія костюма : курс лекцій з дисципліни для студентів спеціальності 022 «Дизайн» / А. В. Селезньова. – Хмельницький : ХНУ, 2021. – 139 с.

19. Селезньова А. В. Ретроспективний аналіз проектної графіки в дизайні одягу / А. В. Селезньова / Сучасні досягнення в науці та освіті : зб. пр. XVIII Міжнар. наук. конф., 13–20 верес. 2023 р., м. Нетанія (Ізраїль). – Хмельницький : ХНУ, 2023. – С. 183-189.

14 Інформаційні ресурси

1. Модульне середовище. Режим доступу <https://msn.khmnmu.edu.ua/course/view.php?id=8876>
- 2 Електронна бібліотека університету. Режим доступу: https://lib.khmnmu.edu.ua/asp/php_f/page_lib.php
3. Інституційний репозитарій ХНУ. [Електронний ресурс]. – Доступ до ресурсу: 3. <http://elar.khmnmu.edu.ua/jspui/?locale=uk>